

عنوان مقاله:

دیاژنز و اثر آن بر کیفیت مخزنی در بخش بالایی سورمه (عرب زون) در میدان بلال

محل انتشار:

شانزدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نوشین فتحی - دانشجوی رسوب شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

علی اسعدی - دانشجوی زمین شناسی نفت دانشگاه تهران

حسین رحیم پور بناب - دکترای رسوب شناسی، عضو هیئت علمی دانشگاه تهران

ابراهیم سفیداری - دانشجوی زمین شناسی نفت دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

میدان بلال واقع در بخش دور از ساحل خلیج فارس و در نزدیک مرز آبی ایران و قطر قرار دارد. مهمترین توالی تولیدی این میدان بخش بالایی سازند سورمه (عرب زون) است. با توجه به مطالعات پتروگرافی در دو چاه بر روی مقاطع نازک بخش عرب زون این میدان، مشخص گردید که دولومیتی شدن مهمترین فرایند دیاژنزی بوده که نقش مهمی در ناهمگنی و کیفیت مخزنی این بخش داشته است. بر این اساس می توان گفت که دیاژنز مهمترین عامل کنترل کننده کیفیت مخزنی بوده است. سایر عوامل دیاژنزی مهم شامل انحلال، دولومیتی شدن بیش از حد (overdolomitization)، انیدریتی شدن، نئومورفیسم، تراکم (فیزیکی-شیمیایی) شکستگی و سیمانی شدن بوده است. بر اساس مطالعات صورت گرفته تخلخل های عمده به صورت بین بلوری، بین دانه ای، حفره ای، قالبی و شکستگی بوده که در این میان تخلخل بین بلوری به دلیل وجود دولومیت به صورت لیتولوژی غالب از سایر تخلخل ها مهم تر است. در بین فرایندهای دیاژنزی به طور کلی دولومیتی شدن، انحلال و نیز شکستگی کیفیت مخزنی را افزایش و سیمانی شدن با انیدریت، دولومیتی شدن بیش از حد و تراکم کیفیت مخزنی را کاهش داده اند. به طور کلی براساس داده های تخلخل-تراوایی در دسترس دولوگرینستون ها و دولومیت های کریستالیزه شده بهترین کیفیت مخزنی و دولومیت هایی که توسط پلاگینگ انیدریت و دولومیتی شدن بیش از حد منافذ و گلوگاه های خود را از دست داده اند ضعیف ترین کیفیت مخزنی را دارند.

کلمات کلیدی:

سازند سورمه، دیاژنز، دولومیتی شدن، کیفیت مخزنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/181200>

